

WYMOGI EDYTORSKIE DLA AUTORÓW I REDAKTORÓW¹

Postanowienia ogólne

- Edytor tekstu Word (format doc. lub docx.).
- Styl czcionki: Times New Roman.
- Wielkość czcionki tekstu głównego – 12 pkt.
- Wielkość czcionki przypisów – 10 pkt.
- Interlinia (światło) tekstu głównego – 1,5 wiersza.
- Interlinia (światło) przypisów – 1 wiersz.
- Tekst wyjustowany.
- Marginesy standardowe – wszystkie po 2,5 cm.
- Jako sposób wyróżnienia tekstu stosuje się dla zwrotów w językach obcych (np. angielski, niemiecki, łaciński) wyłącznie *kursywę*, natomiast dla zwrotów w języku polskim unikamy wyróżnień, ewentualnie w wyjątkowych sytuacjach druk rozstrzelony.
- Nie należy stosować podkreśleń i **wytłuszczeń** (nie dotyczy prac językoznawczych).
- Nie należy stosować tzw. twardych spacji i automatycznego dzielenia wyrazów.

Tekst główny

- **Tytuły w tekście głównym i w przypisach:**
 - **książek i artykułów, referatów, obrazów, filmów** podajemy *kursywą*;
 - **gazet i czasopism** (wielkimi literami) oraz **konferencji, sesji naukowych, konkursów, wystaw** – pismem prostym w cudzysłowie;
 - **dokumentów** – pismem prostym bez cudzysłowu.
- **Cytowane fragmenty** tekstów oznaczamy „cudzysłowem” (bez kursywy).
- **Daty:**
 - **nazwy miesięcy** należy rozwijać: 22 maja 2012 r.;
 - **zakres dat** łączymy półpauzą: 1989–2001.
- **Nazwy własne:**
 - **nazwy organizacji i instytucji** występujące po raz pierwszy zapisujemy w całości, dalej można używać skrótu;
 - **imię i nazwisko osoby** występujące po raz pierwszy zapisujemy w pełnym brzmieniu, dalej konsekwentnie – nazwisko z poprzedzonym inicjałem imienia lub samo nazwisko.
- Jeżeli w tekście występują skróty, które nie są ogólnie przyjęte lub zostały ustalone specjalnie dla publikacji, należy sporządzić Wykaz skrótów.
- Odsyłacz cyfrowy przypisu umieszczamy bezpośrednio po fragmencie, do którego odnosi się przypis (po cudzysłowie, przed kropką kończącą zdanie, ale po kropce skrótu, jeżeli ten kończy zdanie).

¹Wymogi edytorskie dla autorów i redaktorów ze zmianami dla uczestników Konkursu Medi@stery
https://wyd.ug.edu.pl/dla_autorow/poradnik_autora

Przypisy

Przypisy: **tradycyjne** (dolne) – z odsyłaczami liczbowymi w tekście głównym. - Zamieszczamy u dołu stron, na których występują ich odsyłacze.

- Kilka źródeł zamieszczonych w jednym przypisie oddzielamy średnikami.

- Unikamy zapisu *op.cit.* Jeżeli powołujemy się na publikację przytoczoną w jednym z przypisów wcześniejszych, powtarzamy początkowe elementy opisu (nazwę autora oraz pierwsze słowa tytułu stanowiące logiczną całość); jeżeli przytaczamy pozycję wymienioną w przypisie bezpośrednio poprzedzającym, stosujemy zapis: *ibidem*, np.:

¹ R. Lange, *O istocie tańca i jego przejawach w kulturze. Perspektywa antropologiczna*, Poznań 2009, s. 81–82.

² A. Marcinkowski, *Lud ukraiński*, t. 2, Wilno 1857, s. 170.

³ *Ibidem*, s. 157–160.

⁴ R. Lange, *O istocie tańca...*, s. 113–115.

- Kolejność elementów **przypisu** (oddzielonych przecinkami):

- inicjał imienia i nazwisko,
- opis bibliograficzny (zob. Bibliografia),
- numery przywoływanych stron.

- Jeżeli powołujemy się na fragment nie pochodzący **bezpośrednio z oryginału**, piszemy np.:

¹ R. Cameron, *Historia gospodarcza świata*, Warszawa 2001, s. 312, za: J. Kaliciński, *Historia gospodarcza XIX i XX wieku*, Warszawa 2004.

- Jeśli cytujemy fragment **niepochodzący bezpośrednio z oryginału**, stosujemy zapis np.:

¹ A. Krajewski, *Prace magisterskie i licencjackie*, Warszawa 2003, s. 71, cyt. za: J. Boć, *Jak pisać pracę magisterską*, Wrocław 1995, s. 31 i 38.

- Jeżeli przywołujemy **artykuł zamieszczony w Internecie**, zapisujemy, np.:

E. Grabowska-Woźniak, *Święto euroentuzjastów*, „Życie Warszawy”, 15.05.2000, <http://www.zw.com.pl/> [dostęp: 20.06.2000].

- Stosujemy **skrót**: red. – pod redakcją, redakcja; s. – strona; t. – tom; z. – zeszyt; cz. – część; nr – numer; R. – rocznik; i in. – i inni; i n. – i następne.

- **Numer** tomów, części zapisujemy cyframi arabskimi, niezależnie od tego, jak podane zostały w publikacji: t. 24, cz. 5.

- **W opisach publikacji obcojęzycznych** stosujemy oznaczenia i skróty właściwe dla danego języka, zaczerpnięte z kart tytułowych, np.: No. – ang. *number* – numer; Vol. – ang. *volume* – tom, rocznik; Bd. – niem. *Band* – tom; Aufl. – niem. *Auflage* – wydanie.

Bibliografia

- Pozycje bibliografii sortujemy alfabetycznie według nazwisk autorów.
- Nie numerujemy kolejnych pozycji bibliografii.
- Nazwy wydawnictw podajemy konsekwentnie we wszystkich publikacjach lub wcale.
- Nie umieszczamy stron podawanych publikacji.

- Kolejność elementów **tradycyjnego opisu bibliograficznego** (oddzielonych przecinkami):

- nazwisko i inicjał imienia,
- opis bibliograficzny,
- **uwaga**: nie podajemy numerów stron.

Przykłady zapisu:

- publikacje autorskie (jeden autor):

Grzenia J., *Słownik nazw własnych*, Warszawa 1998.

Gronowska B., Jasudowicz T., Mik C., *Prawa człowieka. Dokumenty międzynarodowe*, Toruń 1993.

- publikacje zbiorowe (pod redakcją):

Współczesny język polski, red. J. Bartmiński, Lublin 2001.

- artykuły w publikacjach zbiorowych:

Markowski A., Puzynina J., *Kultura języka* [w:] *Współczesny język polski*, red. J. Bartmiński, Lublin 2001.

- artykuły w czasopismach (uwaga: zawsze należy oznaczyć numer czasopisma za pomocą skrótu, odpowiednio R., nr, z., cz.):

Plezia M., *Najdawniejsze echa poezji Horacego w literaturze polskiej*, „Rocznik Komisji Historycznoliterackiej” 1987, nr 24.

- artykuły w prasie codziennej (zamiast roku wydania i numeru możemy podać datę wydania):

Wolak U., *Harcerze z „Kamieni na szaniec” są jak superbohaterowie XXI wieku*, 08.03.2014.

Tabele i rysunki

- Opisy tabel powinny być zlokalizowane nad tabelami, a rysunków (zdjęć, schematów, map, itp.) pod nimi (bez światła).
- Tabele i rysunki powinny być ponumerowane oddzielnie.
- Źródło tabel i rysunków należy podawać pod nimi.

Uwaga: główna zasada, która powinna towarzyszyć każdemu autorowi i redaktorowi, to
KONSEKWENCJA!